

[Dagmar Mørk Jensen]

gang. For det første er det afslutningen på noget i retning af tre års uafbrudte anstrengelser for at løse likviditetsproblemer for byfornyelsen i den private udlejningssektor, og for det andet kommer der nu langt om længe realiteter bag det initiativ, som Det Radikale Venstre tog sidste efterår for at udnytte nogle af de mange tomme ejendomme, ikke mindst i København, som midlertidige boliger for unge. Begge dele hilser vi med stor tilfredshed fra radikal side.

Det er noget af en gordisk knude, man har hugget over med det foreliggende forslag til finansieringsregler for den private byfornyelse. Sammenlignet med det herostratisk berømte forslag nr. L 70 var opgaven at sikre såvel uændret økonomi for lejerne som uændrede statsudgifter og derudover at gennemføre forbedringer for de private ejere. I tilgift skulle man så både bevare indeksslånsordningen og sikre ejerne muligheden for at vælge nominallån i stedet for indeksslån.

Det er unægtelig en stor mundfuld, og det er ikke mærkeligt, at det har taget lang tid, men efter alt at dømme er opgaven faktisk blevet løst. På tegnebrættet indfried modellen de krav, som er stillet til den. Der kan naturligvis under udvalgsarbejdet vise sig behov for at justere tekniske detaljer, men grundstrukturen ligger fast. I perioden frem til revisionen i 1992 må vi så iagttage, om praksis svarer til forventningerne.

Initiativet til de midlertidige ungdomsboliger tog regeringen og Det Radikale Venstre allerede hul på i december i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Her aftales det, at der i 1987 skulle afsættes 5 mill. kr. på finansloven med henblik på at starte forsøg med sådanne alternative ungdomsboliger.

Siden da er der opnået enighed om at oprette en fond, hvor beløbet, forhåbentlig sammen med andre midler, kan anvendes til at skaffe flere ungdomsboliger. Fonden skal ledes af en bestyrelse på 3-5 medlemmer, og det skal være personer, der nyder tillid i brede kredse, men som samtidig forstår nødvendigheden af at tage utraditionelle midler i brug for at løse de unges boligproblemer.

For nogle unge er de traditionelle ungdomsboliger simpelt hen et for bureaukratisk tilbud. De unge bør selv kunne være med ved indretningen af deres bolig, og i det nye tilbud skal de meget langt selv kunne afgøre, hvordan de daglige beslutninger skal træffes.

Samtidig bliver boligudgiften overkommelig, idet det er tanken, at der alene skal betales for de direkte omkostninger til el, gas, varme osv.

Det er vigtigt at understrege, at dette initiativ ikke er en erstatning for de nuværende ungdomsboliger. Det er et alternativ, og det er et forsøg. Det drejer sig ikke om permanente, men om midlertidige ungdomsboliger, hvor standarden blot er lavere. Det burde imidlertid være et godt tilbud til de mange unge, der har reelle boligproblemer, og hvis behov vi kun vanskeligt kan dække gennem nybyggeri.

Samtidig er det en vej til at undgå problemer med de mange tomme ejendomme og til at bevare ejendommene i en bedre vedligeholdelsestilstand, indtil de skal indgå i en sanerings- og byfornyelsesplan.

Der er således både gode politiske og gode økonomiske argumenter for lovforslaget, og som det fremgår, kan vi fra radikal side love lovforslaget en positiv behandling.

Birgith Mogensen (CD):

Udlejere af private udlejningsejendomme har i forbindelse med gennemførelse af byfornyelsesprojekter haft store likviditetsmæssige problemer på grund af indekssfinansieringssystemet. Det har været velkendt gennem flere år og har medført, at byfornyelsen på dette område mere eller mindre har været gået i stå.

Det er også kendt, at der nu i flere år har været arbejdet med at finde en løsning på problemet, og at der allerede i 1984 forelå et forslag om valgfrihed mellem indeksslån og almindelige realkreditlån, men dette forslag kunne desværre ikke samle flertal i Tinget.

Det lovforslag, som ministeren nu har fremsat, har formentlig løst alle problemer, både for udlejer, for lejer og for statskassen. Derfor kan vi fra CDs side give fuld tilslutning.

Også den del af lovforslaget, der vedrører forsøget med etablering af midlertidige boliger til unge, synes vi er positiv. Også her er der tale om et aktuelt problem, hvor den foreslåede fonds virksomhed forhåbentlig vil kunne medvirke til at løse visse af de unges boligproblemer.

Pia Kjærsgaard (FP):